

Таким чином, спеціальні режими господарювання є одним з інструментів регулювання соціально-економічного розвитку країни, з урахуванням особливостей її окремих територій, об'єктів в особливі періоди часу. Спеціальні режими господарювання інтегрують в собі весь комплекс організаційних, правових та економічних заходів щодо встановлення особливих умов діяльності суб'єктів господарювання. Встановлення таких умов дозволяє вирішити ряд проблем, пов'язаних з підтримкою пріоритетних галузей економіки, залученням іноземних інвестицій, захистом національних кордонів, територій природно-заповідного фонду та диверсифікацією господарства.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України: Кодекс від 16.01.2003 № 436-IV. – К., // Відомості Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15> – Назва з екрану.
2. Спеціальні економічні зони: зарубіжний досвід та перспективи в Україні / Ю. В. Войцеховська, А. О. Мавріна, В. В. Войцеховська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Проблеми економіки та управління. – 2016. – № 847. – С. 42–48.
3. Про основні проблеми та заходи щодо активізації вільних економічних зон в Україні / Н. А. Рижун // Економіст. – 2007. – №6. – С. 78–81.
4. Зельдина Е.Р. Специальный режим хозяйствования: теоретические вопросы и направления модернизации: монография / Е. Р. Зельдина / НАН Украины. Ин-т экон.-правов. исслед. – Донецк : ООО «Юго-Восток, Лтд», 2007. – 327 с.

Супруненко Л.А.

аспірант,

*Державний науково-дослідний інститут інформатизації
та моделювання економіки*

Міністерства економічного розвитку і торгівлі України

ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО: ДОСЯГНЕННЯ ТА ВИКЛИКИ

На сьогодні транскордонне співробітництво здійснюється як на міждержавному рівні, так і на рівні територіальних громад, їх представницьких органів, місцевих органів виконавчої влади.

Таке співробітництво сприяє соціальній та економічній конвергенції прикордонних регіонів та створенню нових можливостей для їх розвитку, в тому числі розвитку економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших відносин, обміну досвідом.

Наразі, основними пріоритетними завданнями у сфері транскордонного співробітництва мають стати:

1. Удосконалення нормативно-правової бази розвитку міжрегіонального та транскордонного співробітництва шляхом затвердження:

- 1.1. Типової форми угоди про транскордонне співробітництво.
- 1.2. Порядку повідомлення та забезпечення функціонування реєстру угод про транскордонне співробітництво.
- 1.3. Типової угоди про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва.
- 1.4. Типового статуту про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва.
- 1.5. Порядку державної фінансової підтримки проектів (програм) транс-кордонного співробітництва, у тому числі тих, що отримали фінансування в рамках програм міжнародної технічної допомоги (затвердження такого порядку забезпечить проведення конкурсного відбору проектів транскордонного співробітництва, які можуть фінансуватися у 2021-2025 роках за рахунок Державного бюджету та в рамках програм міжнародної технічної допомоги за удосконаленою процедурою).
2. Приведення у відповідність регіональних стратегій розвитку до Державної стратегії регіонального розвитку в частині визначення транскордонного співробітництва як пріоритету розвитку.
3. Здійснення комплексного моніторингу транскордонного співробітництва. Це передбачає проведення аналізу реалізації Державної програми розвитку транскордонного співробітництва, діяльності єврорегіонів України та ведення реєстру угод та проектів транскордонного співробітництва.
4. Удосконалення інституційного середовища регіонального розвитку:
 - 4.1. Активізація роботи Міжвідомчої комісії з питань підтримки транскордонного співробітництва, створення в рамках її роботи відповідних робочих груп з метою вирішення проблемних питань, що виникають під час формування та реалізації державної політики у сфері міжрегіонального та транскордонного співробітництва та підготовки проектів рішень для розгляду на засіданні комісії.
 - 4.2. Залучення агенцій регіонального розвитку до процесів підготовки та реалізації проектів та програм транскордонного співробітництва.
 - 4.3. Активізація діяльності Координаційного центру з провадження діяльності, пов'язаної з участю України в реалізації Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону.

Довідково: у 2017 році для Уряду було визначено пріоритетом забезпечити участь України в Дунайській транснаціональній програмі як повноправного партнера. Європейською Комісією прийнято рішення про виділення Україні та Молдові по 5 млн. євро для фінансування участі у Дунайській транснаціональній програмі в рамках другого та третього конкурсного відбору проектів за рахунок коштів Європейського інструменту сусідства, що, безумовно, є важливою підтримкою українських партнерів (1 грудня 2017 року Урядом України схвалено Угоду про фінансування Дунайської транснаціональної програми (Interreg V-B Danube – CCI 2014TC16M6TN001), яка ратифікована Законом України від 19 вересня 2018 року № 2554-VIII).

Найважливішим уроком набутого до цього часу досвіду щодо впровадження політики транскордонного співробітництва, є розуміння, що самі

регіони відіграють важливу роль у тому, чи виявиться ефективним їх розвиток, і що вони не є лише реципієнтами транскордонного співробітництва. Регіонам потрібно зміцнювати економічні можливості та потенціал людських ресурсів, посилювати свої інвестиційні можливості, розбудовувати транскордонне співробітництво. Національна політика може надавати відповідну (фінансову, методологічну) підтримку, проте основне залежить від ініціативи самих регіонів.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про транскордонне співробітництво» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.

2. Про затвердження Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2016 – 2020 роки [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України № 554 від 23.08.2016 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-2016-п>.